

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det forelå efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) vil ved 3. behandling redegøre for sin stilling til lovforslaget. Mindretallet har dog stillet ændringsforslag og skal herom udtale følgende:

Vedtages det af mindretallet stillede ændringsforslag, vil Socialdemokratiet efter omstændighederne kunne acceptere lovforslaget som en midlertidig revision af skattereforamtalen, såfremt den hurtigt følges op med forhandlinger om samlet omlægning af person- og selskabsskattesystemet.

Er der vilje til at nå en løsning, er Socialdemokratiet parat til at justere ændringsforslaget, så den foreslåede beskatning bliver modsvaret af et tabsfradrag i tilsvarende indkomster, såfremt andre partier måtte lægge vægt på en sådan ændring.

Forkastes det stillede ændringsforslag, må mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Den isolerede nedsættelse af selskabsskatteprocenten er et afgørende brud på skattereforamtalen af 19. juni 1985, hvis lovforslaget gennemføres uden ændringer og uden forslåelse med Socialdemokratiet.

Forhøjelsen af aktieselskabsskatteprocenten i 1985 blev gennemført forud for skattereforamtalen, men blev entydigt inkorporeret (efter krav fra RV og S) i aftalen. I sin skriftlige fremsættelse den 27. marts 1985 af lovforslag nr. L 209 om ændring af selskabsskatteoven. (Ændring af beskatningsprocenter m.v.), der indebar en forhøjelse af selskabsskatteprocenten fra 40 til 50, skrev den daværende skatteminister, Isi Foighel, bl.a.:

»Selskabsskatten indgår dog fortsat som et element i drøftelserne af skattereformen, og...«.

I Det Radikale Venstres betækningsbidrag til det pågældende lovforslag siges:

»Det Radikale Venstres medlem af udvalget ser forhøjelsen af selskabsskatten fra 40 pct. til 50 pct. som et led i den kommende skattereform. Forhøjelsen har fra alle sider været betragtet som et vigtigt led i bekæmpelsen af skat-

tetænkning og er bl.a. foreslået af tidligere statsminister Anker Jørgensen så sent som i marts 1985.

I den aftale, der er indgået mellem regeringen og Det Radikale Venstre, er forhøjelsen af selskabsskatten som led i skattereformen understreget, idet det fastslås, at provenuet af forhøjelsen af selskabsskatten er til rådighed for de fortsatte drøftelser om en skattereform.«

Det kan desuden konstateres, at selskabsskatteforhøjelsen udtrykkeligt er nævnt som del af skattereformen i notater fra Skattedepartementet til skattereformforhandlerne af 20. marts 1985, af 23. april 1985, af 30. april 1985 (skitse af 26. april 1985) samt af 16. juni 1985 (skitse af 5. juni 1985).

I den endelige aftaletekst medtages selskabsskatteprocenten i øvrigt i oversigten over skattereformens provenumæssige konsekvenser, og skatteprocenten nævnes to forskellige steder.

Alt dette dokumenterer med al ønskelig tydelighed, at selskabsskatteprocenten på 50 blev gjort til en del af aftalen. Alt andet ville også være ulogisk, da hovedformålet med skattereformen var at bekæmpe skattespekulation gennem et skattesystem, der tilstræbte størst mulig symmetri.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men kan dog stemme for det stillede ændringsforslag. Mindretallet ønsker at udtale, at lovforslaget med sikkerhed vil genåbne den ladeport af omgængelsesmuligheder, som SF (i modsætning til Socialdemokratiet) netop var med til at lukke, da selskabsskatten i sin tid blev forhøjet.

SF noterer, at Socialdemokratiet har erklæret, at nedsættelsen er et brud på skattereformen, og det åbner unægtelig op for langt bedre manøvrer muligheder for SF sammen med Socialdemokratiet efter et folketingsvalg.

SF er enig med Socialdemokratiet i den substantielle kritik af lovforslaget, og SF giver ikke fem flade (og afskaffede) øre for ministerens erklæringer om, at forskellen mellem personskattens 52/58 pct. og selskabsskattens 40 pct. ikke vil åbne muligheder for spekulation. I forbindelse med skattereformen, hvor skatteprocenterne for det højeste trin på personskatten blev nedsat fra 73 til 68 pct. fik Folketingets Skatteudvalg samme forsikring om, at omgængelsesmu-